

רב-טוראי יעקב אבבי

7 בדצמבר 1950 - 18 באוקטובר 1973

יעקב נולד במושב אלקוש בגליל, להוריו מרים ועובדיה אשר עלו מתימן בשנת 1949. ב-1954 עקרה המשפחה למושב אחיהוד, ושנה אחר-כך למעברת עזרה-וביצרון שליד ראשון לציון. יעקב גדל במעברה עד שהגיע לגיל שמונה, ואחר כך עבר עם משפחתו לרמת אליהו, הנמצאת ממערב לראשון לציון. ביישוב זה מתגוררת המשפחה עד היום. יעקב סיים כתי' ח' בבית הספר "ויתקין" ברמת אליהו, ולמד זמן מה מסגרות בבית ספר מקצועי, אבל בית הספר נסגר ויעקב הפסיק את לימודיו. מעתה ועד לגיוסו גידל יונים, טיפל בלול של המשפחה, גם עבד בבניין ובעיסוקים אחרים. הוא

התגייס בנובמבר 1968, למד לנהוג, ושירת כנהג עד נובמבר 1971. אחרי שיחרורו נח תקופת מה, והתחיל לעבוד כנהג בחברת תובלה. הוא לא האריך ימים כעבודה זו: הוא היה מעורב בתאונה, רשיונו נלקח ממנו לחודשיים, ואף כי יצא זכאי במשפט שנערך כעבור שנה, לא חזר יותר למקום עבודתו. מעתה ואילך לא היתה לו עבודה קבועה: זמן מה עבד ב"תדיראן", אחר כך מילא מדי פעם מקומם של נהגי תובלה שנקראו למילואים, גם עבד כמסגר וכמכונאי, ותוך כך למד לנהוג טריילרים. "תמיד היה מסתדר", מספר עליו אביו. בקיץ 1973 עבד כמציל בים, והצליח להציל שני אנשים, יהודי וערבי.

יעקב אהב לשחות בים ובבריכה, גם התאמן בהרמת משקולות ובמותחת קפיץ "כולוורקר". הוא הירבה לרקוד בדיסקוטקים ולבלות בדיזנגוף. בחתונות היה עולה על הבמה כדי לשיר ולהצחיק את הנוכחים בחיקוי קולותיהם של זמרים ומכרים. מוזיקה תורכית וערבית היתה אהובה עליו במיוחד. בבית אהב לגדל יונים וכלבים, וחלק גדול מזמנו בילה במישחק קלפים. מדי פעם קרא ספרים (רומנים של דפנה די מוריא או אנמרי סלינקו), ובכל יום ששי קרא "מעריב". הוא היה קשור מאד אל בני משפחתו, השגיח על הילדים האחרים בבית, דאג שילכו לבית הספר וטיפל בהם כשהיו חולים. כשאחיותיו בגרו, הקפיד לשמור עליהן. "הוא היה עושה כל דבר למען הבית", אומר אביו. "כשהיה חסר לנו כסף", מוסיפה אחותו, "אפילו שלא היה לו, היה הולך לעבוד בשכיל שיהיה לו לתת".